

עוד, שתי דרגות הן, וכל אחת נקראת שבעה. אחד הוא הקulos המבאה, שהוא שבעה, ונקרא שבעה, שפטות ויבנהו שבע שנים. ואחד הוא צדיק, שנקרא שבעה, והוא שבע, שפטות ממשיל כה כי שבע יפול צדיק וקס.

ושני הפטרים הללו מוצקות לגורות, אחד מצד זה ואחד מצד זה. ואף על גב שם במנין של אותם הגורות, ועם כל זה, השבח מלאו השנים, שם שבעה ושבעה (למושקות), שמושקות אליהם. שאותם הגורת שמאירים על ראש אותה המנורה, ואותה מנורה מאירה מכם, לעלות אליו למעלה. וכשעולה, עולה מדרגה לדרגה ומפתח לרטר, עד שהכל מתחדך למעלה, וזה סוד שיר השירים אשר לשלהם.

שיר השירים, על פי של אליו נגור, ברשות עליונה. שיר השירים, השבח של השבחים, לפך שהשלום שלו. משום שהוא מקום שרוואה שמחה, שאין שם רגע ודין. שהרי העולים הבא, הכל הוא שמחה, והוא משפט את הפל, ומשום בכך שולח חזה ושמחה לכל הדרגות.

במו שצורך התעוורות של שמחה להעיר מהעולם הזה למעלה, כך צוריך לעוזר שמחה וחודה מעולמה של הלבנה אל העולם העליון. ומשום בכך העולמות עוזרים בדגמא אחת, ואין התעוורות עולה אלא מלמטה למעלה.

שיר תחריו סימן, באותיות חוקיות של שם הקדוש, זהה ורמת'ת של כל העולמות, וכל נקי תהום רביה, עד שהחפתנות קורין הוו מתעוררת (בקב夷) לשער הראשון שצד מזרח. אותו בעל העינים עם חמיש מאות מפתחות של היכלות, והרי הוא

הו. תריין ברגין איןון, וכל חד איקרי שבעה. חד איהו עלמא דאתמי, דאייהו שבעה, ואקררי שבעה, דכתיב (מ"א ולח) ויבנהו שבע (דב' ש' ע"ב) שניים. וחד איהו צדיק, דאקרי שבעה, ואיהו שבע דכתיב (משל' כד ט) כי שבע יפול צדיק

וקם.

ואלין תריין בתרין, מוצקות גרות. חד מפטרא דא, וחד מפטרא דא. ואף על גב דאיןון במניינה דאיןון גרות, ועם כל דא, שבח מאlein, תריין, דאיןון שבעה ושבעה (למושקות), דמושקות לגביהו. דאיןון גרות דקא נהרין על רישא דההיא מנורה, וההוא מנורה קא מנהרא מחייב דילחון, לסלקא לגביה עילא. ובכ סלקא, סלקא מדגא לדגא, ומפתח לכתרא, עד דאתה חדך כלא לעילא, וריזא דא,

שיר השירים אשר לשלהם.

שיר השירים, על פומא דאליהו אטגר, בראשו עילאה. שיר השירים, שבח דשבחין, למלאך דשלמא דיליה. בגין דאייהו אחר דבעי חדוה, שלא אית פמן ריגנא ודינא. דהא עלמא דאתמי, כו לא איהו חדוה, ואיהו חדי לבולא. ובגין כך משדר חדו וחדוה לכל ברגין.

במא דאטראיך אטערו חדוה לאתערא מהאי עלמא לעילא. בכ אטראיך לאטערא חדוה וחדוי, מעולם דסירה, לגב עולם עילאה. ובגין כך עלמין קיימין בדוגמא חדא, ואטערו לא סלקא אלא מתקא לעילא.

שיר תחריו סימן, באתוון גלייפאן דשם קדיישא, זעו ורטת'ת דכל עולם, וכל ניקין דתהום רבא, עד דהאי פשיטו דרווחא, אטער (נ"א אלף) לגביה תרעא קדמאתה דלסטר מזרח. ההוא מاري דעינין, בחמש הראשון שצד מזרח. אותו בעל העינים עם חמיש מאות מפתחות של היכלות, והרי הוא